

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cernenco Albert, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Cernenco Albert Grigori, născut la 17 septembrie 1969, originar din mun. Chișinău și domiciliat în r-nul Slobozia, s. Nezavertailovca, str. S. Lazo 227.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.07.2012 – 10.12.2014 (prima instanță);
2. 27.02.2015 – 29.10.2015 (instanța de apel);
3. 08.06.2016 – 02.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014, Cernenco Albert, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a bunurilor materiale și financiare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (an).

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Cernenco Albert, la începutul lunii decembrie 2011, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, neavînd intenția de a-și îndeplini obligațiile asumate, sub pretextul confecționării unui set de mobilă de bucătărie și instalării ei, pînă la 25 decembrie 2011, aflîndu-se pe str. Matei Basarab 10/2, ap. 79, mun. Chișinău, a însușit de la Luțenco Anna, bani în sumă de 6 000 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate prejudiciu material considerabil.

Tot el, Cernenco Albert, în luna decembrie 2011, continuându-și intențiile sale, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul confecționării unui set de bucătărie și instalării ei pînă la 31 decembrie 2011, aflîndu-se pe str. Alexandru cel Bun 29, ap. 7, mun. Chișinău, a însușit de la Neguța Eugeniu, bani în sumă de 4 000 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Cernenco Albert în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții considerabile în sumă totală de 10000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cernenco Albert, solicitînd casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, invocînd că:

- instanța urma să țină cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător;

- învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de instanța de judecată, nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanță, sunt temei de concluzionat că în cazul dat sunt probe suficiente care stabilesc nevinovăția inculpatului;

- declarațiile părților vătămate depuse în cadrul urmăririi penale, nu pot servi ca probă, deoarece ele sunt diferite de declarațiile lor din cadrul ședinței de judecată, nu sunt permanente și au fost depuse avînd scop de a-și restitui bunurile personale prin orice metode;

- din declarațiile inculpatului, care nu sunt combătute în această parte prin alte probe, rezultă că dînsul nu a avut niciodată scopul să comită escrocherii, nu a avut intenția de a dobîndi ilicit sumele de bani primite de la părțile vătămate, ci din unele circumstanțe neindependente de el, nu și-a onorat la timp obligațiile asumate;

- nevinovăția inculpatului este dovedită de părțile vătămate Luțenco Anna și Neguța Eugeniu, care au declarat că personal au văzut lucrări de confecționare a mobilei de către Cernenco Albert, le-au plăcut lucrările și dînșii au fost cu inițiativă de a-1 angaja pe Cernenco ca meșter de a le confecționa mobila;

- în perioada cînd Cernenco Albert se afla în căutarea lemnului pentru mobilă, a primit o veste prin care a fost înștiințat că părinții săi se află într-o stare gravă de boală și este solicitat ca în regim de urgență să se prezinte la domiciliu în s. Nezavertailovca, r-nul Slobozia, pentru a le acorda îngrijiri părinților bolnavi și bătrîni. În astfel de circumstanțe, inculpatul a încetat de a se ocupa de confecționarea mobilei cet. Luțenco Anna și Neguța Eugeniu;

- părțile vătămate au declarat că în luna ianuarie 2012 li s-au restituit sumele bănești achitate lui Cernenco Albert în volum integral și careva pretenții de ordin material sau moral față de el nu au și nu doresc ca el să fie pedepsit;

- declarațiile martorilor Moroșan Iulia, Mînzărari Vadim și Cheltuitor Svetlana nicidecum nu au confirmat versiunea acuzării;

- în cazul lui Cernenco Albert, instanța de judecată a luat o poziție prin care a purces pe calea deducerii probabilității, ca în final să-l condamne în baza unor presupuneri;

- prima instanță, unilateral s-a atîrnat față de aprecierea probelor, dînd prioritate doar la o parte din probe și în asemenea circumstanțe, instanța pripit a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Cernenco Albert.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat că la baza sentinței primei instanțe au fost puse următoarele probe verificate și în ședința instanței de apel, cum ar fi:

- **declarațiile părții vătămate Luțenco Anna**, care a declarat că, pe inculpatul Cernenco până la cazul dat nu l-a cunoscut. În toamna anului 2011, un cunoscut de-al ei i-a recomandat pe inculpatul Cernenco Albert, pentru a confecționa mobilă de bucătărie. A precizat, că ulterior s-a întâlnit cu Cernenco Albert, care a venit la ea acasă, a efectuat măsurările și schițele de proiect. După a doua vizită, acesta a făcut repetat măsurările, evaluând prețul mobilierului pentru bucătărie la suma de 6000 lei. La a treia întâlnire, inculpatul Cernenco Albert a prezentat tabelul foto a bucătăriei și i-a fost achitată suma de 6000 lei, termenul de confecționare fiind stabilit de 3 săptămâni, până la Anul Nou. În final, partea vătămată a menționat că a încercat să-l contacteze la telefon pe inculpat, care la început nu ridica receptorul, iar ulterior a deconectat telefonul;

- **declarațiile părții vătămate Neaguța Eugeniu**, care a declarat că-l cunoaște pe Cernenco Albert în legătură cu evenimentele petrecute. În noiembrie 2011, s-a întâlnit cu un prieten, care i-a relatat că cunoaște o persoană care poate confecționa mobilă, numindu-l pe Cernenco Albert. Astfel, după ce ultimul a luat comanda, a spus că până la Anul Nou sau până la Crăciun comanda va fi gata. Menționează că a achitat suma în avans, iar suma concretă nu o ține minte. Ulterior, l-a contactat telefonic pe Cernenco Albert, care i-a spus că nu se încadrează în timp, după care telefonul a fost deconectat și nu putea face legătură, iar, după depunerea plîngerii la CPs Râșcani, inculpatul i-a restituit prejudiciul cauzat;

- **declarațiile martorului Moroșan Iulia**, care a declarat că Cernenco Albert este fostul soț. La moment nu locuiesc de un an împreună. Bani i-a restituit,

deoarece cunoștea că Cernenco Albert este dator lui Luțenco Anna și altei persoane suma de 6 000 lei și 4 000 lei. De asemenea, a precizat că Cernenco Albert nu i-a dat personal banii, deoarece el era la părinți la țară, fiind transmisă suma prin fratele lui;

- **declarațiile martorului Mînzărari Vadim**, care a comunicat că pe inculpatul Cernenco Albert îl cunoaște, deoarece ultimul i-a confecționat mobilă pentru camera de copii și bucătărie aproximativ în anul 2011. A indicat că în cadrul unei ceremonii, el le-a făcut cunoștință părților vătămate Luțenco Anna și Eugeniu Neguța cu Cernenco Albert.

- **declarațiile martorului Cheltuitori Svetlana**, care a declarat că-l cunoaște pe Cernenco Albert. Pe marginea cazului a comunicat că a gestionat o întreprindere care se ocupa cu confecționarea mobilei, iar din cauza sănătății a încetat afacerea dată și a depozitat materialele în garaj. Astfel, când a făcut reparație a avut nevoie să confecționeze mobilă pentru bucătărie, însă din cauză că fostul coleg al soțului era ocupat, a fost recomandat alt meșter. Soțul acesteia, i-a cerut să facă mobilă și a transmis meșterului cheile de la sarai, unde erau depozitate materialele pentru mobilă. Ulterior, a fost depistat faptul că meșterul a făcut altă mobilă, îndeplinind alte comenzi, dar careva pretenții față de inculpat nu au.

Materialele dosarului:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 ianuarie 2012, a garajului amplasat pe str. Transnistria 15/1, mun. Chișinău, (f. d. 8 – 12, Vol. I).

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie în cadrul căruia martorul Caravaeva Olga a declarat că recunoaște dintre fotografiile prezentate persoana sub fotografia nr. 4 (Cernenco Albert Grigori a. n. 17 septembrie 1969) ca fiind bărbatul puțin cunoscut care s-a prezentat ca Alic, care la începutul lunii decembrie 2011, prin înșelăciune a însușit de la fiica sa Luțenco Anna suma de 6000 lei sub pretextul confecționării și instalării unui set de mobilă de bucătărie pentru odaia de bucătărie a apartamentului nr. 79 de pe str. Matei Basarab 10/2, mun. Chișinău. Pe persoana dată o recunoaște după construcția capului, frizură, chelia frontală, fruntea înaltă, forma nasului, ochilor, sprâncenelor și buzelor. (f. d. 19, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia martorul Caravaev Andrei a declarat că recunoaște dintre fotografiile prezentate persoana sub fotografia nr. 3 (Cernenco Albert Grigori a. n. 17 septembrie 1969) ca fiind bărbatul puțin cunoscut care s-a prezentat ca Alic, care la începutul lunii decembrie 2011, prin înșelăciune a însușit de la sora sa Luțenco Anna suma de 6000 lei, sub pretextul confecționării și instalării unui set de mobilă de bucătărie pentru odaia de bucătărie a apartamentului nr. 79 de pe str. Matei Basarab 10/2, mun. Chișinău. Pe persoana dată o recunoaște după construcția capului, frizură, chelia

frontală, fruntea înaltă, forma nasului, ochilor, sprâncenelor și buzelor. (f. d. 21, vol.I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Luțenco Anna a declarat că recunoaște dintre fotografiile prezentate persoana sub fotografia nr. 2 (Cernenco Albert Grigori a. n. 17 septembrie 1969) ca fiind bărbatul puțin cunoscut ei, care s-a prezentat ca Alic, care la începutul lunii decembrie 2011, prin înșelăciune a însușit de la ea suma de 6000 lei sub pretextul confecționării și instalării unui set de mobilă de bucătărie pentru odaia de bucătărie a apartamentului nr. 79 de pe str. Matei Basarab 10/2, mun. Chișinău. Pe persoana dată o recunoaște după construcția capului de formă alungită, părul lungime medie de culoare caștanie, chelia frontală, fruntea înaltă, ochii de culoare verzi, forma nasului și buzelor. (f. d. 17, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Neguța Eugeniu a declarat că recunoaște dintre fotografiile prezentate persoana sub fotografia nr. 3 (Cernenco Albert Grigori a. n. 17 septembrie 1969) ca fiind bărbatul puțin cunoscut lui, care s-a prezentat ca Alic, care la mijlocul lunii decembrie 2011, prin înșelăciune a însușit de la el suma de 4000 lei sub pretextul confecționării și instalării unui set de mobilă de bucătărie pentru odaia de bucătărie a apartamentului nr. 7 de pe str. Alexandru cel Bun 29, mun. Chișinău. Pe persoana dată o recunoaște după construcția capului de formă alungită, părul lungime medie de culoare castanie, chelia frontală, fruntea înaltă, forma nasului și buzelor. (f. d. 91, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia martorul Neguța Inna a declarat că recunoaște dintre fotografiile prezentate persoana sub fotografia nr. 1 (Cernenco Albert Grigori a.n. 17.09.1969) ca fiind bărbatul puțin cunoscut ei, care s-a prezentat ca Alic, care la mijlocul lunii decembrie 2011, prin înșelăciune a însușit de la fratele său Neguța Eugeniu suma de 4000 lei sub pretextul confecționării și instalării unui set de mobilă de bucătărie pentru odaia de bucătărie a apartamentului nr. 7 de pe str. Alexandru cel Bun, mun. Chișinău. Pe persoana dată o recunoaște după construcția capului de formă alungită, părul lungime medie de culoare castanie, chelia frontală, fruntea înaltă, forma nasului și buzelor. (f. d. 93, vol. I).

- recunoașterea și anexarea informației privind convorbirile telefonice ridicate de la compania de telefonie mobilă SA „Orange” de pe cartelele sim. cu nr. 069696677, 060555355, 069409149, 068094007 și de pe aparatele cu nr. IMEI 35734104041855, 35862104343653, 357232041907468, 357023043775338 pe perioada 01 decembrie 2011 - 25 martie 2012 în format electronic la cauza penală în calitate de mijloc de probă (f. d. 55, vol. I);

- informația privind convorbirile telefonice ridicate de la SA „Moldcell” pe perioada de timp, de 01 iulie 2011 - 25 august 2011, de pe aparatele cu nr. IMEI 35734104041855, 35862104343653, 357232041907468, 357023043775338 anexată la cauza penală în calitate de mijloc de probă (f.d. 60, vol. I).

Astfel, instanța de apel a atestat că probele expuse supra, confirmă cert că inculpatul Cernenco Albert a comis escrocherie calificată, deoarece în acțiunile lui în cazul dat, au fost realizate atât latura obiectivă cât și latura subiectivă a infracțiunii date.

În acest sens, instanța de apel a menționat că atât partea vătămată Luțenco Anna, cât și partea vătămată Neaguța Eugenia, au transmis sursele bănești indicate, benevol inculpatului, fiind siguri că el își va onora obligațiunile conform promisiunilor făcute la primirea banilor. Ulterior însă, inculpatul și-a schimbat nr. de telefon și nu le răspundea părților vătămate, fără să le fi avertizat despre imposibilitatea sa, privind îndeplinirea obligațiilor conform înțelegerii avute. Acest fapt, vorbește despre intenția directă de profit al inculpatului, pe care a avut-o de la începutul discuției cu părțile vătămate privind încheierea tranzacției între ei. Astfel, fiind realizată și latura subiectivă a escrocheriei comisă de inculpat.

Totodată, instanța de apel a indicat că în apelul său, apărarea încearcă să justifice nevinovăția inculpatului prin argumente ce confirmă comportamentul inculpatului după momentul intentării procesului-penal și adresării în organele competente a părților vătămate. Deși părțile vătămate au confirmat că li s-au restituit banii și ele nu mai au pretenții materiale, instanța de apel a notat că părțile vătămate au fost victime ale înșelăciunii lui Cernenco Albert. Faptul că în viața lui Cernenco Albert au apărut circumstanțe de ordin familiar, despre care relatează apărarea în apelul său, nu egalează cu lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie imputată inculpatului și pentru care a fost condamnat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cernenco Albert, în care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

- nu este de acord cu învinuirea înaintată și vinovăția lui Cernenco Albert nu se confirmă prin probele cercetate, nevinovăția sa pe deplin se confirmă prin

declarațiile inculpatului care fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești a dat declarații detaliate și cu lux de amănunte a expus circumstanțele sale de relații de a confecționa mobila propusă de părțile vătămate Luțenco Anna și Neguța Eugeniu, cât și că nu a avut posibilitatea reală de a confecționa mobila în termenii propuși de către părțile vătămate (neexistând careva obligațiuni sau sancțiuni în caz de neconfecționare a mobilei în termenii preținși). Cernenco Albert nu a semnat vre-un angajament că în mod obligatoriu urmează să confecționeze mobila la data propusă de părțile vătămate;

- textul învinuirii și rechizitoriul nu a fost tradus învinuitului Cernenco Albert în limba rusă, pe care o posedă;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată Cernenco Albert a explicat că în scurt timp după înțelegerea avută cu părțile vătămate Luțenco Anna și Negoită Eugeniu despre confecționarea mobilei au apărut niște circumstanțe neprevăzute ce au dus la reținerea îndeplinirii comenzii;

- nu pot servi ca probă ce ar dovedi vinovăția inculpatului Cernenco Albert declarațiile părților vătămate depuse în cadrul urmăririi penale, deoarece ele sunt diferite de declarațiile depuse în cadrul instanței de judecată, nu sunt permanente, și au fost depuse având un scop de a-și restitui bunurile personale prin oricare metodă, fie pe cale de dosar penal, fie pe cale de dosar civil;

- în cadrul instanței de judecată părțile vătămate Luțenco Anna și Neguța Eugeniu au declarat că în luna ianuarie 2012 li s-au restituit sumele bănești achitate lui Cernenco Albert în volum integral, careva pretenții de ordin material sau moral față de el nu au și nu doresc ca el să fie pedepsit. Potrivit art. 1 al Protocolului nr. 4 la Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligațiune contractuală. Curtea Europeană interpretează foarte larg noțiunea de „*drepturi și obligațiuni civile*”, mai ales între particulari;

- la faza urmăririi penale a înaintat mai multe cereri în interesele inculpatului, unele fiind respinse de către procuror, altele rămase fără examinare, astfel procurorul nepronunțându-se la demersurile înaintate de către apărător în timpul efectuării urmăririi penale cât și după prezentarea materialelor de urmărire penală, a îngădit accesul inculpatului la un proces penal desfășurat cu admiterea și cercetarea probelor propuse de apărare în scopul combaterii în tot a învinuirii, a lipsit inculpatul de un proces penal contradictoriu, inculpatul a fost limitat în dreptul de a prezenta probe, prin ce au fost încălcate nelegitim libertățile și drepturile inculpatului, această situație de drept, urmează a fi calificată ca tratament inuman, în sensul art. 3 CEDO, precum și încălcare esențială a art. 6 CEDO;

- instanța de judecată urma să se pronunțe asupra încălcărilor de procedură penală comise de procuror, cu prezentarea concluziilor respective despre admiterea sau respingerea probelor dobândite cu încălcări grave de procedură penală;

- vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, or aceasta nu poate fi întemeiată pe contradicții, erori și greșeli. Astfel în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii;

- instanța de judecată a dat o apreciere eronată a legii material penale cât și probelor anexate la materialele dosarului și a celor cercetate în ședințele de judecată;

- modalitatea de motivare a soluției pe cauza data, denotă faptul că instanța nu a apreciat probele la justa valoare, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, luând la bază doar o parte din declarațiile părților vătămate Luțenco Anna și Neaguța Eugeniu, ignorând în același timp faptul că aceste declarații sunt contradictorii;

- prima instanță a încălcat art. 6 CEDO deoarece, deși conform principiului imparțialității și echității instanței de judecată i se oferă locul de arbitru, în cazul lui Cernenco Albert instanța de judecată a luat o poziție prin care a purces pe calea deducerii probabilității ca în final să-l condamne pe Cernenco Albert în baza acestora și a unor presupuneri;

- instanțele de judecată superficial au motivat respingerea probelor apărării, prin fraze declarative, nu au dat o apreciere probelor pe care își întemeiază concluzia și motivele pentru care instanța a respins probele apărării. Instanțele de judecată erau obligate să dea apreciere fiecărei probe a apărării în coroborare cu alte probe ale pricinii, însă instanțele de judecată pur și simplu le-au ignorat;

- circumstanțele invocate în ordonanța de punere sub învinuire, cele din rechizitoriu cât și cele din sentință și preluate de instanța de apel în decizie nu corespund circumstanțelor și probelor dobândite în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța de apel, nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de inculpat, dar s-a expus în mod general. Acest fapt denotă imparțialitatea judecătorului și manifestarea lui în favoarea acuzării în detrimentul apărării, contrar art. 24 Cod de procedură penală;

- instanța de apel, examinând apelul s-a limitat doar la transcrierea probelor indicate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evalua în concret motivele invocate de apelant și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză;

- instanța de apel nu a soluționat fondul apelului în coraport cu motivele invocate și normele de procedură penală;

- la elucidarea stării de fapt s-au admis derogări de la prevederile legale în vigoare, care nu au fost înlăturate pe deplin de către instanțele de fond și apel.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, deoarece este vădit neîntemeiat, argumentând în acest sens că din conținutul cererii de recurs rezultă că recurentul îl motivează prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Respectiv, criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor contestate, ca fiind ilegale, or reaprecierea probelor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține că recurentul în recurs indică prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

8.1. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă*

de fapt, care a afectat soluția instanței”, precum și argumentele relatate de recurent în aceste aspecte, precum că *„instanța de apel, examinând apelul s-a limitat doar la transcrierea probelor indicate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evalua în concret motivele invocate de apelant și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză; instanța de apel nu a soluționat fondul apelului în coraport cu motivele invocate și normele de procedură penală;* Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, motivele respective fiind neîntemeiate, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatului Cernenco Albert în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, deși în decizia sa (f.d.89-90, vol. II) instanța de apel nu oferă un răspuns detaliat argumentelor invocate în apel, aceasta totuși se expune asupra chestiunilor esențiale expuse atenției sale și decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, nefiind admisă nici careva eroare gravă de fapt sau de drept care ar fi afectat soluția instanței de apel, astfel aceasta este legală și întemeiată, fiind în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 din hotărârea sa din 16 februarie 2010 în cauza Albert contra României (cererea 13911/03), a statuat că dacă art. 6 §1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, cât privește alegațiile recurentului, precum că *„la faza urmăririi penale a înaintat mai multe cereri în interesele inculpatului, unele fiind respinse de către procuror, altele rămase fără examinare, astfel procurorul nepronunându-se la demersurile înaintate de către apărător în timpul efectuării urmăririi penale cât și după prezentarea materialelor de urmărire penală, a îngădit accesul inculpatului la un proces penal desfășurat cu admiterea și cercetarea probelor propuse de apărare în scopul combaterii în tot a învinuirii, a lipsit inculpatul de un proces penal contradictoriu, inculpatul a fost limitat în dreptul de a prezenta probe, prin ce au fost încălcate nelegitim libertățile și drepturile inculpatului, această situație de drept, urmează a fi calificată ca tratament inuman, în sensul art. 3 CEDO, precum și încălcare esențială a art. 6 CEDO;”* Colegiul penal atestă că nu sunt întemeiate, or din materialele cauzei, rezultă că cererile indicate în recurs de recurent precum că nu li s-a dat un răspuns, s-au li s-a dat un răspuns necorespunzător după cum

invocă recurentul, au fost respinse just prin ordonanțele procurorului din 16.07. 2012 (f.d. 169, vol. I), din 18.07.2012 (f.d. 174, vol. I) conform cerințelor art. 247, respectiv 295 Cod de procedură penală, or circumstanțele invocate în acestea au fost deja examinate anterior de organul de urmărire penală, martorii și părțile vătămate solicitate de apărare fiind deja audiați la urmărirea penală, fiind cercetate inclusiv circumstanțele solicitate prin cererea părții apărării, ulterior partea apărării în cadrul judecării cauzei în prima instanță, a participat la audierea martorilor și părților vătămate. Totodată, a fost respinsă și cererea de încetare a urmăririi penale, fiind constatat just de organul de urmărire penală că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. La fel, la cererea părții apărării din 17.07.2012 (f.d. 177, vol. I), prin care a fost solicitat dosarul personal a lui Cernenco Albert, precum că acesta ar fi fost reținut anterior de organele de drept a Republicii Transnistria, la 23.07.2012 (f.d.178, vol. I), de către Procuratura Rîșcani s-a informat că careva date despre careva rețineri anterioare a lui Cernenco Albert nu deține.

Respectiv, Colegiul penal constată că pe parcursul procesului penal, inculpatului Cernenco Albert i s-au respectat toate drepturile procesuale reglementate de legislația națională, precum și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, iar careva situații de tratament inuman ce ar fi constituit o încălcare a art. 3 CEDO, din materialele cauzei nu se identifică de instanța de recurs, această alegație invocată de recurent fiind una pur declarativă.

În aceeași ordine de idei, argumentul recurentului, precum că *„prima instanță a încălcat art. 6 CEDO deoarece, deși conform principiului imparțialității și echității instanței de judecată i se oferă locul de arbitru, în cazul lui Cernenco Albert instanța de judecată a luat o poziție prin care a purces pe calea deducerii probabilității ca în final să-l condamne pe Cernenco Albert în baza acestora și a unor presupuneri”*, se respinge de Colegiul penal, or din materialele cauzei rezultă că prima instanță, a examinat cauza, cu respectarea cerințelor unui proces echitabil, conform art. 6 CEDO și a jurisprudenței CtEDO, nefiind admise careva erori ce ar fi constituit motive de casare a sentinței primei instanțe, instanța de apel corect menținând soluția primei instanțe respingând apelul declarat de partea apărării ca nefondat, or la cauza penală au fost administrate suficiente probe, descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, ce au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, înlăturând orice dubii în acest sens.

La fel, ce ține de motivul indicat de recurent, precum că *„nu pot servi ca probă ce ar dovedi vinovăția inculpatului Cernenco Albert declarațiile părților vătămate depuse în cadrul urmăririi penale, deoarece ele sunt diferite de declarațiile depuse în cadrul instanței de judecată, nu sunt permanente, și au fost depuse având un scop de a-și restitui bunurile personale prin oricare metodă, fie pe cale de dosar penal,*

fie pe cale de dosar civil”, Colegiul penal conchide că este neîntemeiat, or prima instanță în sentință (f.d. 19, 20, vol. II), a pus la baza soluției de condamnare anume declarațiile părților vătămate audiate în ședința de judecată a primei instanțe, acestea fiind prevenite de răspundere penală pentru declarații false, pentru ce s-au semnat (f.d. 208-209, 233, vol. I). Iar faptul depunerii plîngerilor la organul de urmărire penală, privind acțiunile de escrocherie a inculpatului Cernenco Albert, constituie un drept al părților vătămate, ce nu poate fi interpretat ca un motiv ce ar pune la dubiu veridicitatea declarațiilor acestora, or acestea au fost confirmate prin cumulul de probe administrat la această cauza penală, descrise și în pct. 5 a prezentei decizii.

Totodată, cît privește motivul specificat de recurent, precum că *„instanța de judecată urma să se pronunțe asupra încălcărilor de procedură penală comise de procuror, cu prezentarea concluziilor respective despre admiterea sau respingerea probelor dobândite cu încălcări grave de procedură penală”*, Colegiul penal atestă că nu poate fi admis, or după cum rezultă din materialele cauzei, probele decisive pe care s-au bazat ambele instanțe ierarhic inferioare la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului, și anume declarațiile părților vătămate Neaguța Eugeniu (f.d. 97-98, 103, 233 vol. I) și Luțenco Anna (f.d. 25, 31, 208-209, vol. I), au fost administrate la urmărirea penală fără comiterea cărorva încălcări ce ar fi afectat veridicitatea acestora, fiind respectate cerințele de audiere a martorilor conform art. 105-109, 369 Cod de procedură penală. La fel, se reține că la baza sentinței de condamnare, au fost puse declarațiile părților vătămate, date în cadrul ședinței de judecată din prima instanță (f.d. 208-209, 233 vol. I), în coroborare cu celelalte probe administrate la cauza penală, cercetate în prima instanță, verificate și în instanța de apel, prin citirea acestora în ședința de judecată, fapt consemnat în procesul verbal din 29 octombrie 2015 (f.d.76-78, vol. II), iar careva cereri sau obiecții, cu privire la veridicitatea acestor probe nu au fost înaintate de către părți în cadrul ședințelor de judecată, iar la finisarea urmăririi penale, la prezentarea materialelor de la urmărirea penală, învinuitului și apărătorului acestuia, de către ultimii nu au fost înaintate careva obiecții privind probele administrate, invocând doar lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului (f.d. 173, vol. I).

Ce ține de motivul invocat de recurent, precum că *„textul învinuirii și rechizitoriul nu a fost tradus învinuitului Cernenco Albert în limba rusă”*, Colegiul penal atestă că acesta nu a fost invocat în cererea de apel (f.d.29-35, vol. II), și conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, acesta nu mai poate fi invocat nici în cadrul recursului ordinar. Totodată, Colegiul penal reține că din materialele cauzei, și anume din ordonanța de punere sub înviuare din 29.05.2012 (f.d. 129, vol. I), se deduce că învinuitului i s-a înmînat copia ordonanței de punere sub înviuare, drepturile și obligațiile i-au fost explicate atît limba de stat cît și în limba rusă, fiindu-i înmînată și o copie de pe acestea, pentru ce Cernenco Albert împreună

cu apărătorul său s-au semnat. La fel, la 11 iulie 2012 la audierea lui Cernenco Albert, în calitate de învinuit, în prezența apărătorului, Cernenco Albert, a declarat în limba rusă că învinuirea înaintată îi este clară, pentru ce s-a semnat (f.d. 161, verso, vol. I), acesta primind și lista drepturilor și obligațiilor învinuitului în limba rusă (f.d. 160, vol. I). Ulterior, la etapa judecării cauzei, omisiunea organului de urmărire penală de a prezenta inculpatului rechizitoriului tradus în limba rusă, a fost corectată de prima instanță, care a dispus obligarea procurorului de a prezenta inculpatului rechizitoriul tradus în limba rusă (f.d.194, vol. I), iar în ședințele de judecată din prima instanță, inculpatul a fost asistat de un interpret, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 207, 211, 216, 218 vol. I, 14, 15, 16, 17, vol. II), inclusiv și la audierea sa în ședința de judecată (f.d. 235, vol.I), sentința a fost tradusă în limba rusă și expediată inculpatului (f.d.36-47, vol. II), iar în instanța de apel inculpatul a solicitat examinarea cauzei în lipsa lui (f.d. 71, vol. II).

Cu referire la motivele relatate de recurent, precum că *„instanța de judecată a dat o apreciere eronată a legii material penale cât și probelor anexate la materialele dosarului și a celor cercetate în ședințele de judecată; la elucidarea stării de fapt s-au admis derogări de la prevederile legale în vigoare, care nu au fost înlăturate pe deplin de către instanțele de fond și apel”*, Colegiul penal conchide că constituie opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, deoarece contravine materialelor cauzei, or din acestea se constată că ambele instanțe naționale au respectat rigorile legislației naționale la examinarea cauzei respective, iar erorile neesențiale din cadrul judecării cauzei nu afectează corectitudinea și legalitatea soluției adoptate, iar temeuri de casare a hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare nu se depistează de instanța de recurs ordinar.

În privința criticilor expuse de recurent, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, indicând că *„modalitatea de motivare a soluției pe cauza data, denotă faptul că instanța nu a apreciat probele la justa valoare, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, luând la bază doar o parte din declarațiile părților vătămate Luțenco Anna și Neğuța Eugeniu, ignorând în același timp faptul că aceste declarații sunt contradictorii; instanțele de judecată superficial au motivat respingerea probelor apărării, prin fraze declarative, nu au dat o apreciere probelor pe care își întemeiază concluzia și motivele pentru care instanța a respins probele apărării. Instanțele de judecată erau obligate să dea apreciere fiecărei probe a apărării în coroborare cu alte probe ale pricinii, însă instanțele de judecată pur și simplu le-au ignorat, instanța de apel, nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de inculpat, dar s-a expus în mod general. Acest fapt denotă imparțialitatea judecătorului și manifestarea lui în favoarea acuzării în detrimentul apărării, contrar art. 24 Cod de procedură*

penală”, ” Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea nu constituie temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

La fel, se relevă că la adoptarea soluției în cauză ambele instanțe corect au apreciat cumulul de probe descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectând și prevederile art. 24, 27 Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității și conducându-se după intima convigere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

În același context, Colegiul penal subliniază că alegațiile recurentului, precum că *„circumstanțele invocate în ordonanța de punere sub învinuire, cele din rechizitoriu cât și cele din sentință și preluate de instanța de apel în decizie nu corespund circumstanțelor și probelor dobândite în cadrul cercetării judecătorești”* nu sunt justificate, or recurentul nu indică care anume aspecte invocate în aceste acte procesuale, nu corespund circumstanțelor constatate în urma aprecierii cumulului de probe administrat la prezenta cauza penală, iar din conținutul ordonanței de punere sub învinuire, rechizitoriului, sentinței și deciziei instanței de apel, rezultă că faptele infracționale descrise în acestea au fost confirmate pe deplin prin probe descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

8.2. Cît privește motivele invocate de recurent, care cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii; nu este de acord cu învinuirea înaintată și vinovăția lui Cernenco Albert nu se confirmă prin probele cercetate, nevinovăția sa pe deplin se confirmă prin declarațiile inculpatului care fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești a dat declarații detaliate și cu lux de amănunte a expus circumstanțele sale de relații de a confecționa mobila propusă de părțile vătămate Luțenco Anna și Neğuța Eugeniu, cât și că nu a avut posibilitatea reală de a confecționa mobila în termenii propuși de către părțile vătămate (neexistând careva obligațiuni sau sancțiuni în caz de neconfecționare a mobilei în termenii preținși). Cernenco Albert nu a semnat vre-un angajament că în mod obligatoriu urmează să confecționeze mobila la data*

propusă de părțile vătămate; atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată Cernenco Albert a explicat că în scurt timp după înțelegerea avută cu părțile vătămate Luțenco Anna și Negoită Eugeniu despre confecționarea mobilei au apărut niște circumstanțe neprevăzute ce au dus la reținerea îndeplinirii comenzii; ”, Colegiul penal reține că nu pot fi admise, or acestea reprezintă doar propria interpretare subiectivă a recurentului ce contravine circumstanțelor cauzei, or prima instanță în sentință (f.d. 23-35, vol. II), iar instanța de apel în decizie (f.d. 89-90, vol. II), corect în baza probelor administrate la urmărirea penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, au constatat că în acțiunile inculpatului Cernenco Albert sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă sub aspectul dobândirii bunurilor părții vătămate prin abuz de încredere, precum și latura subiectivă manifestată prin intenție directă și scopul de cupiditate a inculpatului, care de la bun început conștientiza imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile de confecționare a mobilei față de părțile vătămate, nu le-a informat despre motivele neexecutării obligațiilor sale, apoi s-a eschivat de a oferi careva explicații în acest sens, deconectând telefonul, contactând părțile vătămate și restituindu-le sumele de bani primite, doar după depunerea plîngerilor la organele de drept, iar faptul că acestea nu mai au pretenții materiale față de inculpat, nu exclude faptul comiterii infracțiunii de escrocherie de către inculpatul Cernenco Albert.

La fel, ce ține de alegațiile recurentului, precum că „în cadrul instanței de judecată părțile vătămate Luțenco Anna și Neaguța Eugeniu au declarat că în luna ianuarie 2012 li s-au restituit sumele bănești achitate lui Cernenco Albert în volum integral, careva pretenții de ordin material sau moral față de el nu au și nu doresc ca el să fie pedepsit. Potrivit art. 1 al Protocolului nr. 4 la Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligațiune contractuală. Curtea Europeană interpretează foarte larg noțiunea de „drepturi și obligațiuni civile”, mai ales între particulari, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, or aceasta nu poate fi întemeiată pe contradicții, erori și greșeli. Astfel în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii”, Colegiul penal atestă că nu pot fi acceptate, deoarece constituie opinia subiectivă a recurentului, această situație din Convenție fiind valabilă doar în cazul în care părțile unui acord sau contract acționează cu bună credință, or ca urmare a acțiunilor de dobândire a banilor de la părțile vătămate de către inculpat prin abuz de încredere, nu poate fi negat faptul exproprierii arbitrare a părților vătămate de bani de către inculpat și eschivării repetate a ultimului de la returnarea sumelor bănești, iar ambele instanțe just au reținut că inculpatul Cernenco Albert, avînd intenția de a sustrage ilicit surse

financiare de la părțile vătămate, a intrat în încrederea acestora, însuflându-le certitudinea că este un om corect și apoi a luat, cu promisiunea de a efectua lucrări de confecționare a mobilei pentru bucătărie, diferite sume de bani, deși de la bun început nu avea intenția de a-și îndeplini obligațiile, ci a le dobândi în scop de a se îmbogăți, ori pretextul că urgent a fost nevoit să plece la țară, din motive familiale, nu este acoperit de credibilitate și exclude faptul că acesta a anunțat în prealabil, după expirarea termenului de executare a obligațiilor, părțile vătămate despre aceste circumstanțe, ce conform declarațiilor inculpatului l-au pus în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile, ceea ce formează abuzul de încredere și înșelăciune.

Totodată, instanța de recurs ordinar statuează că asemenea comportament este inadmisibil în cadrul unor raporturi juridice civile, unde părțile trebuie să se comporte cu bună credință și în limitele legii, adică, după cum rezultă din probele descrise în pct. 5 a prezentei decizii, fiind constatat corect și cu certitudine de către ambele instanțe în baza acestor probe că inculpatul după primirea sumelor de bani, la dățile convenite pentru predarea și instalarea mobilierului în bucătărie, nu a făcut acest lucru, nici nu a comunicat părților vătămate că nu își poate onora obligațiile, mai mult ca atât nu răspundea la apelurile telefonice a părților vătămate, ulterior deconectându-și telefonul, astfel acțiunile inculpatului au depășit limitele cadrului civil, trecând în sfera penalului.

Admițând faptul că, inițial între părți a existat un acord verbal de efectuarea lucrărilor de confecționare a mobilei, ca urmare a comportamentului viclean al inculpatului, care după ce a primit banii a avut intenția să se ascundă de către părțile vătămate, fără a restitui sumele primite și fără a-și onora obligațiile pe care și le-a asumat față de acestea, restituind banii părților vătămate doar după pornirea urmăririi penale, astfel, în aceste condiții asemenea acțiuni întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie, prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în speța dată.

Limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune, după cum a fost constatat și în speța dată.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

8.3. Ce ține de temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că din conținutul recursului declarat de recurent, nu este prezent nici un argument în privința confirmării temeiului dat, la fel, în urma examinării materialelor cauzei, nu s-au identificat careva circumstanțe care ar cădea sub incidența acestui temei de recurs și ar fi constituit motiv de casare, astfel acesta a fost indicat pur declarativ, iar instanța

de apel corect în decizia sa, a menținut încadrarea juridică efectuată corect de către prima instanță a acțiunilor inculpatului Cernenco Albert, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către prima instanță și instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cernenco Albert, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Cernenco Albert Grigori, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 decembrie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin